

Sygn. akt V KK 383/17

POSTANOWIENIE

Dnia 20 lutego 2018 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Dorota Rysińska

na posiedzeniu w trybie art. 535 § 3 kpk
po rozpoznaniu w Izbie Karnej w dniu 20 lutego 2018 r.,
sprawy **A.B.**
skazanego z art. 279 § 1 kk i in.
z powodu kasacji wniesionej przez obrońcę
od wyroku Sądu Okręgowego w S.
z dnia 18 stycznia 2017 r., sygn. akt IV Ka [...]
zmieniającego wyrok Sądu Rejonowego [...]
w S. z dnia 25 lutego 2016 r., sygn. akt V K [...],

p o s t a n o w i ł :

- 1. oddalić kasację jako oczywiście bezzasadną;**
- 2. zwolnić skazanego od ponoszenia kosztów sądowych postępowania kasacyjnego;**
- 3. zasądzić od Skarbu Państwa na rzecz adw. A.K. Kancelaria Adwokacka w S. kwotę
442,80 zł (czterysta czterdzieści dwa złote osiemdziesiąt groszy), w tym 23 % podatku VAT, z tytułu sporządzenia i wniesienia kasacji.**

UZASADNIENIE

Wyrokiem Sądu Rejonowego [...] w S. z dnia 25 lutego 2016 r. (sygn. akt V K [...]) A.B. został uznany za winnego popełnienia, także wspólnie i w porozumieniu z innymi osobami, ciągu przestępstw z art. 91 § 1 k.k. obejmującego 25 występków z art. 279 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. i z art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 279 k.k. w zw.

z art. 64 § 1 k.k., za który wymierzono mu karę 6 lat pozbawienia wolności. Ponadto został on zobowiązany do naprawienia szkody w następujący sposób (z uwagi na zakres kasacji przytoczone są jedynie odpowiednie fragmenty wyroku, ze stosownym wyłączeniem):

„III. na podstawie art. 46 § 1 k.k. zasądza od A.B., P.M. i M.W., obowiązek naprawienia solidarnie szkody poprzez zapłatę na rzecz:

- pokrzywdzonej przestępstwem z pkt. I - E.E. kwoty 372.390 zł (trzystu siedemdziesięciu dwóch tysięcy trzystu dziewięćdziesięciu) złotych,*
- pokrzywdzonego przestępstwem z pkt II wyroku - H.M. kwoty 2.800 (dwa tysięcy osiemset) złotych,*

IV. na podstawie art. 46 § 1 K.k. zasądza od A.B. i M.W., obowiązek naprawienia solidarnie szkody poprzez zapłatę na rzecz:

- pokrzywdzonych przestępstwem z pkt VI - M.R. i B.B.-R. solidarnie kwoty 25.000 (dwudziestu pięciu tysięcy) złotych - 20.400 (dwadzieścia tysięcy czterysta) złotych,*
- pokrzywdzonego przestępstwem z pkt VII - A.S. kwoty 8.151,40 złotych (osiem tysięcy stu pięćdziesięciu jeden złotych i czterdziestu groszy),*
- pokrzywdzonej przestępstwem z pkt VIII - P.F. kwoty 6.660,90 złotych (sześciu tysięcy sześciuset sześćdziesięciu złotych dziewięćdziesięciu groszy) złotych,*
- pokrzywdzonej przestępstwem z pkt VIII - J.F. kwoty 8.118 (osiem tysięcy sto osiemnaście) złotych,*
- pokrzywdzonego przestępstwem z pkt IX - P.S. kwoty 40 (czterdziestu) złotych - na rozprawie w dniu 23 stycznia 2015r.*
- pokrzywdzonej przestępstwem z pkt X - J.C. kwoty 8.850 (osiem tysięcy osiemset pięćdziesiąt) złotych,*
- pokrzywdzonej przestępstwem z pkt XI - H.K. kwoty 16.774 zł (szesnaście tysięcy siedemset siedemdziesiąt cztery) złote,*
- pokrzywdzonej przestępstwem z pkt XII - M.K. kwoty 4.926 (cztery tysiące dziewięćset dwadzieścia sześć) złotych,*
- pokrzywdzonych przestępstwem z pkt XIII - B.E. i R.E. solidarnie kwoty 41.680 zł. (czterdziestu jeden tysięcy sześciuset osiemdziesięciu) złotych*

V. na podstawie art. 46 § 1 K.k. zasądza od A.B. obowiązek naprawienia szkody poprzez zapłatę na rzecz:

- *pokrzywdzonych przestępstwem z pkt XIV - A.W. i S.W. solidarnie kwoty 3.060 (trzech tysięcy sześćdziesięciu) złotych,*
- *pokrzywdzonego przestępstwem z pkt XV - Z.G. kwoty 7.480 (siedmiu tysięcy czterystu osiemdziesięciu) złotych, i*
- *pokrzywdzonych przestępstwem z pkt XVI - M,T i M.B. solidarnie kwoty 267.300,- (dwustu sześćdziesięciu siedmiu tysięcy trzystu) złotych - 249.300 (dwieście czterdzieści dziewięć tysięcy trzysta) złotych,*
- *pokrzywdzonej przestępstwem z pkt XVII - G.K. kwoty 11.000 (jedenaście tysięcy) złotych,*
- *pokrzywdzonych przestępstwem z pkt XVIII - J.S. i H.S. solidarnie kwoty 750 (siedemset pięćdziesiąt) złotych,*
- *pokrzywdzonej przestępstwem z pkt XIX - A.W-H. kwoty 25.000 (dwadzieścia pięć tysięcy) złotych*
- *pokrzywdzonego przestępstwem z pkt XXI - R.W. kwoty 940 (dziewięćset czterdzieści) złotych ;*
- *pokrzywdzonego przestępstwem z pkt XXII - J.B. kwoty 1.700 (tysiąc siedemset) złotych,*
- *pokrzywdzonych przestępstwem z pkt XXIII - A. i G.W. solidarnie kwoty 1.000 (tysiąca) złotych /*
- *pokrzywdzonej przestępstwem z pkt XXIV - M.G-G. kwoty 27.313 (dwudziestu siedmiu tysięcy trzystu trzynastu) złotych - 21.313 (dwudziestu jeden tysięcy trzystu trzynastu) złotych,*
- *pokrzywdzonej przestępstwem z pkt XXV - M.S. kwoty 3.460 (trzech tysięcy czterystu sześćdziesięciu) złotych”.*

Po rozpoznaniu apelacji obrońcy A.B., wyrokiem Sądu Okręgowego w S. z dnia 18 stycznia 2017 r. (sygn. akt IV Ka [...]) wyrok Sądu Rejonowego został zmieniony w ten sposób, że sprostowano jedną z sygnatur akt uzupełniono kwalifikację praną ciągu przestępstw o § 1 art. 279 k.k. oraz:

„- w pkt. IV części dyspozytywnej wyroku w tirecie pierwszym wyeliminowano „kwotę 25.000 złotych”, w tirecie piątym zapis „na rozprawie w dniu 23 stycznia 2015 r.”

- w pkt. V części dyspozytywnej wyroku w tirecie trzecim wyeliminowano „kwotę 267.300 złotych”, a w tirecie dziesiątym „kwotę 27.313 złotych”.

W pozostałym zakresie utrzymano wyrok w mocy.

Od powyższego prawomocnego orzeczenia w zakresie pkt. I tiret trzeci i czwarty obrońca skazanego wniósł kasację, zarzucając temu rozstrzygnięciu „rażącą obrazę przepisów prawa procesowego, która miała istotny wpływ na treść orzeczenia, a mianowicie art. 439 § 1 pkt 7 k.p.k. poprzez zaniechanie uchylenia wyroku Sądu Rejonowego, w części dotkniętej bezwzględną przyczyną odwoławczą w postaci sprzeczności uniemożliwiającej wykonanie”.

Podnosząc powyższe, skarżący wniósł o uchylenie wyroku Sądu Okręgowego w zaskarżonej części oraz wyroku Sądu Rejonowego w części obejmującej pkt IV tiret pierwszy oraz pkt V tiret trzeci i dziesiąty i w tym zakresie przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi Rejonowemu.

W odpowiedzi na kasację Prokurator wniósł o jej oddalenie jako oczywiście bezzasadnej.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Kasacja okazała się bezzasadna w stopniu oczywistym.

W istocie wyrok Sądu I instancji, w części obejmującej pkt IV tiret pierwszy oraz pkt V tiret trzeci i dziesiąty, zawierał podwójne kwoty – wyższą obrazującą rzeczywiście wyrządzoną czynem szkodę oraz niższą – obrazującą tę kwotę pomniejszoną o wypłacone odszkodowania, zgodnie zresztą z poczynionymi w tym zakresie ustaleniami. Sąd Okręgowy ten mankament zauważył z urzędu i w opisany wcześniej sposób wyrok zmienił. Stał się on przez to w pełni czytelny, gdy chodzi o finalną kwotę objętą obowiązkiem naprawienia szkody.

Nie można przyznać racji skarżącemu, iż wyrok Sądu Rejonowego nie nadawał się do wykonania, co powodowało zaistnienie bezwzględnej przyczyny odwoławczej z art. 439 § 1 pkt 7 k.p.k. Pośrednio świadczy o tym treść apelacji obrońcy oskarżonego, który – co należy z całą stanowczością podkreślić – w ogóle nie dostrzegął poruszonej obecnie w kasacji wadliwości orzeczenia Sądu I instancji. W szczególności, nie żywił wątpliwości co do faktycznej wysokości zasądzonych od oskarżonego kwot odszkodowania. Konieczne jest więc w tym miejscu zaakcentowanie – także w nawiązaniu do wyartykułowanego w kasacji zarzutu – że

uchybiecie określone w art. 439 § 1 k.p.k., to takie, którego wpływ na treść orzeczenia w ogóle nie podlega badaniu. Zarazem, ze względu na wagę skategoryzowanych w tym przepisie naruszeń prawa, to takie uchybiecie, które musi istnieć w sposób realny, podlegający niewątpliwemu stwierdzeniu.

Treść omawianych rozstrzygnięć Sądu Rejonowego bez wątpienia świadczyła o niepoprawności ich sformułowania. Jednak ich analiza – w powiązaniu z treścią orzeczenia przypisującego oskarżonemu popełnienie kolejnych przestępstw, stanowiącego podstawę zasądzonych następnie kwot z tytułu naprawienia szkód – pozwalała na stwierdzenie, że w rozstrzygnięciach tych znalazły się niejako elementy uzasadnienia orzeczenia, obrazujące różnicę między przypisaną wyrokiem a podlegającą naprawieniu szkodą; dobitnie świadczy o tym umieszczenie w rozstrzygnięciu IV tiret piąty formuły „*na rozprawie w dniu 23 stycznia 2015 r.*” Już tylko na marginesie można zauważyć, że nie tylko lektura pełnej treści wyroku, ale i jego uzasadnienia pozwalała na dokładną rekonstrukcję zakresu faktycznej szkody, która miała zostać naprawiona w tych trzech przypadkach. Kierunek wniesionej na korzyść oskarżonego apelacji pozwalał Sądowi Okręgowemu na dokonanie stosownej, precyzującej wyrok w omawianej części korekty – przez wyeliminowanie zbędnego podania kwot wyższych (odpowiadających wartości wyrządzonych szkód) i pozostawienie kwot niższych (szkody nienaprawionej).

Z tych zatem względów Sąd Najwyższy uznał, że kasacja podlegała oddaleniu w trybie określonym w art. 535 § 3 k.p.k. i dlatego orzekł, jak w postanowieniu.